

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΔΩΜΑΤΙΟΥ

PAST FORWARD

#25

Μπαρόκ 8μελές σύνολο

ΤΡΙΤΗ

02.06.26

ώρα 20:00

**ΦΟΥΑΓΙΕ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

Ανδρέας Παπανικολάου (σόλο βιολί/μουσική διεύθυνση)
Μιγκέλ Μιχαηλίδης (βιολί)
Ντέβιντ Μπόγκκοραντ (βιολί)
Ευαγγελία Κουτσοδήμου (βιολί)
Πάυλος Μεταξάς (βιόλα)
Βασίλης Σαΐτης (βιολοντσέλο/μπάσο κοντίνουο)
Μιχάλης Σαπουντζής (κοντραμπάσο)
Θεόδωρος Κίτσος (θεόρβη)

Έργα Μπαχ, Βιβάλντι και Κορέλι

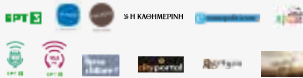
Γενική είσοδος
10€

ΕΚΔΟΤΗΡΙΟ Κ.Ο.Θ.
Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών
Εθνικής Αμύνης 2, 54621 Θεσσαλονίκη
τηλ. 2310236990

και ηλεκτρονικά από το
www.tsoo.gr

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ

Τρίτη, 2 Ιουνίου 2026

ώρα 20:00

Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης

Ανδρέας Παπανικολάου (σόλο βιολί/μουσική διεύθυνση)

Μιγκέλ Μιχαηλίδης (βιολί)

Ντέιβιντ Μπόγκοραντ (βιολί)

Ευαγγελία Κουτσοδήμου (βιολί)

Παύλος Μεταξάς (βιόλα)

Βασίλης Σαΐτης (βιολοντσέλο/μπάσο κοντίνου)

Μιχάλης Σαπουντζής (κοντραμπάσο)

Θεόδωρος Κίτσος (θεόρβη)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Φραντσέσκο Τζεμινιάνι (1687-1762):

Κοντσέρτο Γκρόσο σε ρε ελάσσονα, H.143 'Follia' (πάνω στη Σονάτα για βιολί αρ.12, έργο 5 του Α. Κορέλι)

Το 'Κοντσέρτο Γκρόσο σε ρε ελάσσονα, H.143' του Φραντσέσκο Τζεμινιάνι, που είναι γνωστό ως 'La Follia' και είναι γραμμένο πάνω στη Σονάτα για βιολί αρ.12, έργο 5' του δασκάλου του Αρκάντζελο Κορέλι. Ο Τζεμινιάνι ήταν υπεύθυνος για τη διάδοση της μουσικής του δασκάλου του στην Αγγλία, όπου εγκαταστάθηκε το 1714, όχι μόνο με τις υπέροχες ερμηνείες των έργων του, αλλά και με την επεξεργασία διαφόρων σονατών, όπως τη συγκεκριμένη, το 1729, που αποτελεί πιθανόν το πιο διάσημο έργο της εποχής μαπαρόκ με παραλλαγές του πορτογαλικής προέλευσης χορού φόλια. Η προσθήκη των υπολοίπων εγχόρδων στη διασκευή του Τζεμινιάνι εκτοξεύει αυτό το απαιτητικό έργο με τη συναρπαστική αντιπαραβολή των διαφόρων παραλλαγών του χορού οδηγώντας σε ένα αποτέλεσμα που κόβει την ανάσα.

Γιόχαν Σεμπάστιαν Μπαχ (1685-1750):

Κοντσέρτο για βιολί αρ.2 σε μι μείζονα, BWV 1042

Το 'Κοντσέρτο για βιολί αρ.2 σε Μι μείζονα, BWV 1042' του Γιόχαν Σεμπάστιαν Μπαχ γράφτηκε πιθανόν την περίοδο της διαμονής του Μπαχ στο Κέτεν, μεταξύ 1717-23, όπου υπηρέτησε ως Καπελμάρσטר στην αυλή του πρίγκιπα Λεοπόλδου. Υπάρχουν πάντως μελετητές που προκρίνουν την περίοδο της Λειψίας 1729-37 ως το χρονικό διάστημα σύνθεσης του έργου αυτού. Δεν είναι γνωστό αν ο Μπαχ έπαιξε ποτέ ως σολίστ το έργο, το πιθανότερο όμως σενάριο είναι να το έπαιξε με το περίφημο Jacob Stainer βιολί του. Ο Μπαχ υπήρξε αναμφισβήτητα ένας βαθύς γνώστης των μουσικών του βιολιού, ενώ μελετούσε συστηματικά τον Βιβάλντι, γεγονός που ενισχύει την άποψη ότι ερμήνευσε όλα τα έργα του για βιολί. Το συγκεκριμένο κοντσέρτο ακολουθεί το βενετσιάνικο μοντέλο των τριών μερών, αν και σε κάθε μέρος του ο ιδιοφυής συνθέτης προσθέτει και έντονα 'μη ιταλικά' στοιχεία οδηγώντας σε ένα αποτέλεσμα που κόβει την ανάσα.

Αντόνιο Βιβάλντι (1678-1741):

Κοντσέρτο για βιολί σε μι ελάσσονα, RV 278

Ακολουθεί ένα ακόμη κοντσέρτο για βιολί από τον έτερο 'γίγαντα' της μαπαρόκ εποχής, τον Αντόνιο Βιβάλντι. Ο επονομαζόμενος 'Κόκκινος Παπάς' υπήρξε πρωτοπόρος συνθέτης στην εποχή του και παράλληλα ήταν ένας σπουδαίος βιρτουόζος του βιολιού, με αποτέλεσμα τα αντίστοιχα έργα του να αποτελούν πραγματική πρόκληση για κάθε ερμηνευτή. Στο πλήθος των κοντσέρτων του για βιολί δίνει εξέχοντα ρόλο στο σολίστα και το παίξιμό του αποτελεί τον άξονα γύρω από τον οποίο συμβαίνουν όλα. Το συγκεκριμένο κοντσέρτο έχει τρία μέρη και εκδόθηκε μετά το θάνατό του. Οι μουσικολόγοι πιστεύουν ότι γράφτηκε μεταξύ 1730 και 1731 κατά τη διάρκεια ενός ταξιδιού του στην Πράγα, όπου βρέθηκε το χειρόγραφο. Χαρακτηρίζεται από μεγαλοπρέπεια και μία ποικιλία ηχοχρωμάτων που προσφέρουν την απαραίτητη αντίθεση δημιουργώντας μια απαλή και ρευστή μελωδικότητα που καθλώνει.

Αρκάντζελο Κορέλι (1653-1713):

Κοντσέρτο Γκρόσο αρ.4, έργο 6

Ο Αρκάντζελο Κορέλι έγραψε τα '12 Κοντσέρτα γκρόσι, έργο 6' κατά τη διάρκεια των τελευταίων τριάντα χρόνων της ζωής του. Τα κοντσέρτα αρ. 1 μέχρι και αρ. 8 ακολουθούν τον τύπο του εκκλησιαστικού κοντσέρτου (Concerto da chiesa), με πέντε μέρη τα περισσότερα, στα οποία εναλλάσσεται αργό με γρήγορο τέμπο. Στο 4ο εξ αυτών κυριαρχούν τα δύο πρώτα βιολιά, με τα μοτίβα τους να είναι παρόμοια δίνοντας την εντύπωση της ηχούς, ενώ ο ρόλος του τσέλου είναι κυρίως συνοδευτικός, εκτός από το Vívace και το χαρούμενο προτελευταίο Allegro. Ο ρυθμός κυριαρχεί και η διάθεση κορυφώνεται στο φινάλε.

Αντόνιο Βιβάλντι (1678-1741):

'Καλοκαίρι' από τις 4 εποχές

Το διαχρονικό αριστούργημα του Βιβάλντι 'Οι τέσσερις εποχές' γράφτηκε μεταξύ 1716 και 1717. Πρόκειται για τα τέσσερα πρώτα από τα δώδεκα συνολικά κοντσέρτα που έγραψε ο συνθέτης για βιολί, ορχήστρα εγχόρδων και κοντίνου, με το καθένα από αυτά να αποτελείται από τρία μέρη. Για την εποχή του το έργο ορίζει μια μουσική επανάσταση, αποτελώντας ένα πρώιμο είδος προγραμματικής σύνθεσης τόσο λόγω των σονέτων, που συνδέονται οργανικά με τη μουσική, όσο και με την ευφυή απόδοση ήχων της φύσης και της εξοχής, όπως το μουρμούρισμα των ρυακιών, τα κεληδίσματα των πουλιών, το βουητό των εντόμων, μια ξαφνική καταιγίδα, αλλά και των γιορτών των χωρικών. Ο Βιβάλντι, ως μεγάλος δάσκαλος και βιρτουόζος του βιολιού, δίνει την ευκαιρία στο σόλο βιολί να λάμψει κυριολεκτικά μέσα από τη χαρακτηριστική τεχνική της γραφής του.

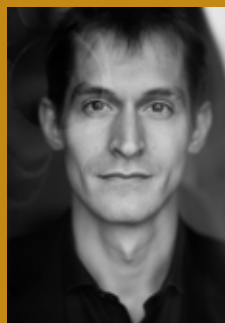

Ανδρέας Παπανικολάου
σόλο βιολί /
μουσική διεύθυνση

Μιγκέλ Μιχαηλίδης
βιολί

Ντέιβιντ Μπόγκοραντ
βιολί

Ευαγγελία Κουτσοδήμου
βιολί

Πάυλος Μεταξάς
βιόλα

Βασίλης Σαΐτης
βιολοντσέλο /
μπάσο κοντίνουο

Μιχάλης Σαπουντζής
κοντραμπάσο

Θεόδωρος Κίτσος
θεόρβη